

GURUEN **ELLER** JESUS

- om den indiske guru
Maharaj Ji -

Af cand. teol.
KAJ KJÆR -HANSEN
København

GURUFOLKET

Det er just ikke en hvilken som helst befolkingsgruppe i dette land, man har lyst til at sammenligne med nyomvendte kristne. Men en sådan sammenligning er ikke helt omsonst til en ydre karakteristik af gurufolket. Dets tilhængere er glade som nyomvendte kristne, lykken synes at stråle ud af øjnene, deres vished om at have fundet frem til sandheden - kundskaben - er enorm, og med den største frimodighed benytter de den første og bedste lejlighed til at vidne om det guddommelige lys, som findes i alle, og som deres frelser, vor tids Messias, den nu 15-årige dreng, guruen Maharaj Ji, har vist dem og ønsker at vise enhver. The perfect Master er kommen og vil i sin uendelige nåde "bruge trykkemaskiner, jettfly, tv, telefoner og biler til deres virkelige formål: At prise Ham, som har givet os liv - At fortælle alverden, at menneskehedsens Frelser er levende blandt os". Og det lyder i fortsættelsen af gurufolkets danske organ "det guddomme-

lige lys" nr. 1: "Han frelser os! Hvad frelser Han os fra? Fra illusion, selvbedrag, mørke, egoisme, had, angst, konkurrence og krig. Hvad frelser Han os til? Til Lys, Sandhed og Kærlighed. Til Sand Bevidsthed om Lyksaligheden i os selv.". Samme tryksag slutter af med følgende karakteristik af Guru Maharaj Ji's budskab: "Dette er gaven, som besvarer alle spørgsmål, som fjerner al bekymring, og skaber det rigeste liv, som er muligt". Det eneste han beder os om, er "at vi kommer til ham uden svig i hjertet, og virkelig ønsker at kende Sandheden".

Meget af dette lyder jo helt velbekendt. Mange nyomvendte kristne har sagt det samme eller noget, der ligger meget tæt op ad dette, om Jesus og det liv, han har skænket dem. Havde jeg for min egen del ikke vidst, hvad jeg skulle høre, da jeg sidste efterår lukkede op for radioen, kunne jeg godt indimellem have troet, at jeg lyttede til kristne, der aflagde deres vidnesbyrd om deres frelser, Jesus Kristus. Men dervedsendelsens frelser havde det fremmedartede navn Guru Maharaj Ji.

Hvem er han da, denne guru, som får tusindvis af mennesker verden over - ikke blot i østen - til at strømme til sig, ja, får mange til at sælge alt,

gi mig din tillid
gi mig din kærlighed
og jeg vil give dig fred

LÆREREN:

hvad de ejer, i tjenesten for at udbrede hans lære? Efter gurufolkets egne oplysninger hævdes Marahaj Ji at have givet Kundskaben til 5 millioner mennesker siden han var 8 år. Og hvordan er den lære, der f.eks. får en Grünbaum junior til at opgive sit tidligere liv, dét der var præget af politisk radikalitet og en provokerende opførsel, den Ole, som i 60'erne skabte en ikke ubetydelig furor ved sit tøjsmideri i centrum af København? En omvendelse, som er lige så opsigtsvækkende som visse andre samfundskritikers omvendelse til Kristus i den senere tid.

I korte træk skal vi forsøge at tegne hovedmidset af læreren, læren og læringerne og så vurdere den for os helt afgørende påstand fra gurufolkets side, at deres perfect Masters lære ikke står i modsætning til Jesu enkle lære, men at Marahaj Ji og Jesus i bund og grund siger det samme og giver den samme oplevelse.

Hans titel er satguru, hvilket betyder "sand fordriver af mørke og åbenbarer af Lys". Det er navnet for den helligste person i menneskeheden. Han kan vise os Gud; kun gennem sønnen kan man kende Gud; han er ordet, der er blevet kød. Han erklærer mørket i det menneskelige sind total krig, da opvindelse til al krig er at søge her. Han giver mennesker Kundskab, "og kundskaben viser os, at vi allerede har Det Guddommelige Lys skinnende lige mellem øjnene", jfr. bevægelsens navn Divine Light Mission.

LÆREN:

Ikke læreren, men læren, kundskaben, skal modtages. I en satsang, dvs. en tale af en discipel som selv kender sandheden gives hvad Marahaj Ji sammenligner med en indsprøjtning, der virker øjeblikkeligt. Han er selv "høj" og opfordrer andre: "I bør blive høje". Kundskaben, han skænker, er en praktisk

metode til at opleve det, sproget mangler midler til at udtrykke. Den giver fred, lykke og gør disciplene kærlige. Denne kundskab får man ikke ved at tro, men ved at se. Det er gurufolkets påstand, at Jesus ikke ville starte en ny religion. Det vil Maharaj Ji heller ikke. Han, Jesus og andre fuldkomne mestre siger det samme. Så: "Hvilken religion I tilhører er ligegyldigt". Eller som det lyder i et par verslinier: "Tættere end dit eget hjerte/ lever Gud- / og venter kun på, at du/ vender blikket/ indad, hvor han bor, / ikke udad. / Vil du gerne til det sted? / Gå til Ham, der kender det/ og som/ kan vise dig/ det - / inden i dig. "

LÆRLINGENE:

Fra alle samfundslag rekrutteres disciplene. Her i Danmark ikke mindst fra såkaldte intellektuelle kredse. En "mahatma" er en person, der ved Guru Maharaj Ji's nåde skænker Kundskab til folk, Han står øverst på disciplenes rangliste og er at sammenligne med en af Jesu apostle. Disciplene vil helst vidne, men går dog ikke af vejen for en diskussion, selv om de klart understreger, at det, de taler om, ikke kan beskrives med ord, men må opleves.

VOR TIDS MESSIAS?

Disse få antydninger er sikkert tilstrækkelige/til at hovedparten af dette blads læsere vil slutte, at det er umuligt at harmonisere Maharaj Ji's lære med Jesu forkyndelse og gerning. Hvad der nemlig er fundamentalt for os: Jesu jordiske gerning, hans lidelse, død og opstandelse, hvorved han tog menneskehedens straf på sig og forsonede os med Gud, spiller ingen rolle for gurufolket. Efter denne konstatering kunne man så

svare: Han er en slags messias, sådan som der i historien altid har været og altid vil være mennesker, der foregiver at være messias, men en slags messias er efter kristen tankegang en mod-messias. Mellem ham og Jesus er der kort og godt en korskæstelse og legemlig opstandelse til forskel.

En sådan vurdering af gurun vil gurufolket naturligvis ikke kunne godtage. En anti-messias giver da ikke mennesker fred! Påstand står mod påstand. Et går det ikke an at benægte, og det er, at gurufolket oplever noget. Og denne oplevelse af fred og lykke psykologisk set er lige så stærk som kristnes indrevished, ja, måske stærkere (stadigvæk for en psykologisk betragtningsmåde). Deres oplevelse er i hvert fald stærkere end "almindelige" kristnes oplevelse, lige så stærk som "karismatiske kristnes" oplevelse for nu at benytte mig af en forgrovning.

Da det er umuligt at komme til erkendelse af et budskabs sandhedsværdi ud fra en måling af den oplevelse, det skænker, skal vi nu forsøge at bedømme, om gurufolkets henvisning til visse bibeltekster er rimelig.

ANTYDNINGER:

Da det vrimler med bibelhenviisninger både i gurufolkets publikationer og vidnesbyrd, skal vi i meget grove træk pege på nogle af de punkter, hvor et oplagt bibelmisbrug forekommer. At et sådant misbrug forefindes er vel ikke så underligt, når guru Maharaj Ji selv siger: "Jeg har en Bibel og Jeg har læst lidt af Bibelen. Netop fornylig læste Jeg det første kapitel af Johannesevangeliet, og det er så smukt". (!) Nuvel, nogle af hans mahatmaer synes at ken-

de mere til kristendom, omend også de fejlfortolker de bibelske tekster fuldstændigt.

Et er nemlig at have en fælles terminologi, noget helt andet er det indhold man lægger i de samme ord. F.eks. findes modsætningsparret lys - mørke i så godt som alle religioner, og dog er indholdet vidt forskelligt. Altså: benyttelsen af samme udtryk er langt fra udtryk for samme indhold.

ORDET BLEV KØD:

Et af de oftest citerede bibelafsnit er Johannesevangeliets prolog: "I begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud..." (1,1) og 1,14: "Og Ordet blev kød..." samt 1. Joh. 4,2: "...enhver ånd, der bekender at Jesus er Kristus, kommen i kødet, er af Gud".

Jeg skal nu give en prøve på, at fortolkninger en vanskelig kunst... og helt umulig, dersom man ikke er på linie med tekstens indhold; samtidig skal vi se, at skønt gurufolket og kristenfolkene kan udtrykke sig med nøjagtig samme ord (f.eks. vi kan kun komme til at kende Gud, når han kommer til jorden i menneskeskikkelse, når ordet bliver kød) er der en afgrundsdyb kløft i forståelsen af indholdet.

Gurufolket: I Joh. 1,1 er Ordet ikke Jesus Kristus, for hvis han var det, ville det betyde, at han var Gud, hvilket så ville implicere, at han, søn ellers kaldes sønnen ville være født før faderen, hvilket er umuligt! Ordet er heller ikke Bibelen, for den er ikke fra evighed af. "Så Ordet var en oprindelig vibration, uden begyndelse og uden slutning, uden skabning og uden ødelæg-

gelse". Og i fortsættelse heraf: "Vi lever på grund af Ordet, som Gud ytrer inden i os, i vore hjerter. Og hvad er det ord? Vi må realisere det ord". Dette ord er det, Maharaj Ji giver kundskab om: "Det er min Kundskab I modtager... så derfor: modtag min Kundskab, ikke mig." Hvordan skal man finde Ordet=Gud=den rene og fuldkomne energi? Svar: "Gud er inden i". Johannes: Jesus er Ordet, jfr. 1. Joh. 1,1-3. Hvad gurufolket ikke gør, gør Johannes, nemlig fastholder paradokset: Jesus er Gud og han var hos Gud, jfr. paradokset mellem Joh. 10,30: "...Jeg og Faderen, vi er ét" og 14,28: "...thi Faderen er større end jeg". Jesus nøjes ikke med at fortælle sandheden, men han er i sin person sandheden (17,17, 14,6). Ordet hos Johannes er altså ingen "vibration", men en person. Ordet er ikke inden i mig, men kommer udefra til mig, kommer fra Gud. Jesus bringer ikke blot en åbenbaring, men er selv åbenbaringen, han fortæller ikke blot om lyset og sandheden, men er selv lyset og sandheden. Derfor: at høre Jesu ord, "kundskab", sandheden, er at tage imod Jesus, Jesus sagde aldrig, hvad Maharaj Ji gør: modtag min lære, ikke mig. Tværtimod sagde Jesus: Tro på mig (14,1). Hvordan skal man finde Ordet = Jesus = Gud = som er en person? Svar: "Se ikke ind i dig selv, men hør om Ordet = Jesus, der på korset tog dine synder på sig".

JESUS KRISTUS

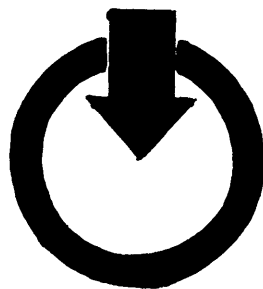
Gurufolket: Dobbeltnavnet Jesus Kristus udtrykker, at Jesus var menneske, havde en krop, som ingen betydning har, og Kristus, at han havde den

guddommelige ånd, som alene har betydning. Denne ånd manifesterer sig i forskellige kroppe i forfaldstider. Den ånd, som tog bolig i Jesus, har nu taget bolig i guru Maharaj Ji.

Kristenfolket: En sådan skelnen er fuldt forståelig, og findes allerede i begyndelsen af det 2. årh. (doketerne: mennesket Jesus døde, Kristus = ånden døde ikke, da den havde forladt Jesus før korsfæstelsen), men er alligevel hændsk. Gudsmennesket Jesus Kristus døde. Dette uøhrte, som alle de nytestamentlige bøger peger henimod, spiller ingen rolle for gurufolket. Naturligvis ikke! Sandheden findes jo allerede i dem. Gud er i mennesket, og der er ingen Gud udenfor mennesket, i hvert fald ingen personlig Gud, Jesu Kristi fader. I skarp kontrast hertil hævder Bibelen, at Gud en gang for alle sendte sin eneste søn, en gang blev han fornædret og hånet, en gang døde han, og en gang for alle tog han hele menneskehedens straf på sig. Om man nu vil tro det eller ej!

GUDS RIGE INDEN I JER?

Ja, det står der ganske rigtigt i Luk. 17,21. Dog går det ikke an at hænge den bibelske gudsrige-tanke op på et vers, og da slet ikke dette, som gurufolket gør, da forskellige oversættelsesmuligheder foreligger: inden i, iblandt, eller: indenfor rækkevidde. Med Jesus er Guds rige kommet nær (Mk. 1,15). Gudsrigets kræfter er virksomme i og med Jesu jordiske liv (Mk. 12,28), og det skal engang komme i kraft og herlighed, jfr. bønnen: Komme dit rige (= Kom, Herre Jesus!) Mt. 6,10. Som Jesus engang kom, og nu kommer

til sine troende ved sit ord og sin Ånd, og engang skal komme i herlighed, således er Gudsriget ligeledes noget, der kom nær ved Jesu virksomhed på jorden, er nu, og skal komme i al dets kraft - engang. Gudsrige-tanken kan aldrig skilles fra Jesu person, (Til forståelse af denne meget vigtige tanke, som af en eller anden grund i vore kredse er stærkt negligeret, se E. Utterns lærerige artikel i pro-Fide, nr. 4/73.)

IKKE TRO - FØRST SE

På dette punkt foreligger en skrigende modsætning.

Gurufolket: Det er ikke nødvendigt at tro. Satguru Maharaj Ji får dig til at se, at vide. Man skal først se sandheden, så tror man den bagefter.

Kristenfolket: Med Paulus siger vi, at

vi ved, vi ikke er hjemme hos Herren, så længe vi vandrer her på jorden - "thi i tro vandrer vi her, ikke i skuen" (2. Kor. 5,7, jfr. 1. Kor. 13,12). Det kristne liv er et liv i tro, og tro er "overbevisning om ting, man ikke ser" (Hebr. 11,1). Havde gurufolket ret, ville det kristne håb være tilintetgjort. Men håbet er en integrerende bestanddel af den kristne tro. Med Peters ord: "Ham elsker I uden at have set ham; på ham tror I uden nu at se ham, og over ham skal I fryde jer med en usigelig og forherliget glæde, idet I når troens mål, jeres sjæles frelse." (1. Pet. 1, 8-9).

KØDETS OPSTANDELSE

I forlængelse af hvad der lige er nævnt, kan det ikke undre, at gurufolket ikke har et håb om opstandelse, og da slet ikke kødets! Hvad der ellers plejer at forekomme hyppigt, når man taler med ikke-kristne, nemlig en latter ad det, man bekender troen på, har jeg kun en gang mødt hos gurufolket: da jeg bekendte troen på kødets opstandelse, kunne de ikke holde sig! Som kristne kender vi ikke den hedenske adskillelse mellem legeme og ånd. Hele mennesket er skabt af Gud. Hele mennesket er faldet. Og hele mennesket, legeme og ånd, skal genopstå. Hvordan? Det ved GUD!

DE VIL SÅ SIGE

Lad disse antydninger være nok. Når kristne tilbageviser den spekulative fortolkning, som dog undertiden kan støttes af radikal "kristelig" teologi, vil de svare: Okay, det Jesus sagde, var gyldigt for 2000 år siden, ikke for os, hvortil vi replicerer: hvor ved I det fra? Fra Joh. 9,5. "Mens jeg er i verden,

er jeg verdens lys" - altså er han ikke lyset for al fremtid! Hertil siger vi: Så læs da Jesu afskedstale, Joh. 13-17 og se, hvad Helligåndens gerning består i, jfr. Hebr. 13,8.

Eller de vil sige: Det du nævner fra Bibelen, sagde Jesus ikke, men er de kristnes omfortolkning! Vi svarer: hvor ved I det fra? Plejer apostle at forandre lærerens budskab? Forandrer I guru Maharaj Ji's budskab eller gør en mahatma det? Nåh, ikke, men det har Jesu "mahatmaer" heller ikke gjort. Heraf burde der sluttes, at gurufolkets forsøg på at harmonisere deres mesters kundskab med Jesu liv og gerning ikke blot er umulig, men fra et kristelig etisk synspunkt forkasteligt. De kristnes "Master" har lært sine troende ikke at benytte sådanne midler til at overvinde andre ideer, ismer og ideologier, og jeg vil skamme mig, dersom jeg misforstod guruens lære så meget, som hans disciple misforstår Bibelen.

ET GUDS UNDER

At blive en gurudiscipel er nok vanskeligt, kræver en vis anstrengelse og koncentration, men er mulig for enhver. Sandheden er jo inden i os. Et Guds under er ikke nødvendigt. Oplevelsen trækker i sig selv: at leve i et slags "gudsrige" her og nu uden vanskeligheder og bekymringer.

For at blive en kristen skal der imidlertid ske et indgreb fra Guds side, og så hvis en gurudiscipel skal frelses, selv om han taler samme sprog som os.

Hvad gør vi så, når vi møder ham, lykkelig som han er?

Hævder, at vi har en oplevelse, som er stærkere end hans? Det er muligt, at nogle kristne kan gøre dette - ær-

ligt! - jeg for min del kan ikke gøre det uden at være uærlig.

Nuvel: Uanset hvordan vi nu har det som kristne, så siger en eventuel oplevelse i sidste instans intet om vort forhold til GUD, intet! Absolut intet!

Med baggrund i den vished, som Helligånden, der ikke er en skeptiker, har givet os, skal vi møde ham, som et-

hvert andet menneske, med den gode nyhed om én, der kom udefra, fra den levende Gud, og gav sit liv for os. Og som nu lever for os. For kun gennem budskabet om ham, der gav sit liv for os, ja, for hele verden, kan vi og alle mennesker til alle tider kalde Gud vor Far. Om vi "oplever" det, eller ej!